

بازخوانی سانحه سقوط هواپیمای اوکراینی در شهرک شاهد

داغی به وسعت ایران

عقربه‌های ساعت ۶ و ۱۹ دقیقه روز چهارشنبه هجدهم دی ماه سال ۹۸ را نشان می‌داد و هنوز چند دقیقه از شروع پرواز هواپیمای اوکراینی نگذشته بود که دو انفجار در کنار هواپیما و رقم خوردن یک تراژدی در شاهدشهر شهریار، بلافاصله پس از سقوط این هواپیما نیروهای امدادی به محل حادثه رفتند اما تمامی ۱۷۶

امیرعلی
حقیقت‌طلب
تپش

اسرنشین و خدمه جان خود را از دست دادند. بلافاصله فیلم‌هایی در فضای مجازی منتشر شد که نشان می‌داد هواپیما در حالی که آتش گرفته از آسمان در حال سقوط است. در نصف روز تمام پیکرها از محل حادثه جمع‌آوری شد. بعد از آن گمانه‌زنی‌ها درباره علت سقوط آغاز شد. در این پرواز بسیاری از ایرانیان ساکن کانادا و دانشجویانی که در اوکراین تحصیل می‌کردند، حضور داشتند که در تعطیلات سال نو میلادی به ایران آمده و حالا قصد بازگشت داشتند. با انتشار چند فیلم جدید و جنجالی، ادعا شد که هواپیما بر اثر اصابت موشک ساقط شده است، موضوعی که چندباره از سوی مسؤولان هواپیمایی کشور تکذیب شد که با همراهی کارشناسان همراه بود.

سرنجام پس از ۷۲ ساعت بررسی و تحقیق همه‌جانبه، ستادکل نیروهای مسلح اعلام کرد به علت خطای انسانی دو موشک پدافند به سمت هواپیما شلیک شده و باعث سقوط آن شده است. در این شماره از تپش که به بررسی حوادث دی‌ماه اختصاص دارد سراغ خانواده سرنشینان هواپیما و امدادگران رفته و آخرین وضعیت رسیدگی به پرونده را از زبان دادستان نظامی تهران تشریح کرده‌ایم.

با گذشت یک سال از ماجرا برخی خانواده‌ها همچنان تمایلی به صحبت ندارد و می‌گویند: نه شکایت کرده‌اند و نه تمایلی به این کار دارند. پدر یکی از قربانیان می‌گوید: در این مدت از سازمان‌های مختلف سراغ من آمدند و بحث‌هایی برای دلجویی و حتی پیگیری قضایی پرونده مطرح کردند اما من قبول نکردم. این کارها بچه مرا زنده نمی‌کند. نه شکایت می‌کنم و نه دنبال غرامت هستم. خانواده دیگری هم از رسانه‌ها گلایه دارد و می‌گوید: در این یک سال ما و عزیزانمان فراموش شده بودیم و حالا که سالگرد حادثه رسیده به فکر ما افتاده‌اند. اجازه بدهید با درد خودمان سرکنیم. خانواده‌های دیگر هم با این‌که دل پر دردی دارند، ترجیح می‌دهند درباره این ماجرا صحبتی نکنند.

در ادامه این گزارش پای صحبت‌های دو امدادگری نشستیم که با گذشت یک سال هنوز عملیات جست‌وجو را ثانیه به ثانیه به خاطر دارند. امیررضایی امدادگر و عضو تیم واکنش سریع هلال احمر به تپش می‌گوید: ساعت ۶ و ۳۰ دقیقه روز هجدهم دی ماه بود که آماده می‌شدم برای شیفت به محل کار بروم، فرمانده با من تماس گرفت که حادثه سقوط هواپیما داریم. به میدان فردوسی رفتیم و از آنجا همراه دیگر امدادگران، تا محل حادثه را ۲۵ دقیقه‌ای طی کردیم. محل حادثه، محوطه بزرگی بود و حداقل ۶ تا ۷ باغ شخصی مردم را شامل می‌شد. من ۱۳ سال امدادگر جاده بودم و تصادفات زیادی دیدم که حتی منجر به قطع عضو شده بودند اما با ورود به محل سانحه اولین چیزی که دیدم، پیکرهای نیم تنه بود که در محل سقوط دیده می‌شد.

همان لحظات اولیه که مطمئن شدیم کسی در این حادثه زنده نیست شروع به جمع‌آوری پیکرها کردیم، محل افتادن پیکرها بسیار وسیع بود و حتی از روی درختان باغ‌ها اجساد را جمع می‌کردیم.

در قسمتی که ما مشغول

ما از سمت شهرک‌های مسکونی وارد محل سانحه شدیم و به جز ما فقط امدادگران شهریار و آتش‌نشانی حضور داشتند. صحنه سانحه دست نخورده و شبیه فیلم‌های ترسناک بود، زمین تکه به تکه آتش گرفته بود

ما از سمت شهرک‌های مسکونی وارد محل سانحه شدیم و به جز ما فقط امدادگران شهریار و آتش‌نشانی حضور داشتند. صحنه سانحه دست نخورده و شبیه فیلم‌های ترسناک بود، زمین تکه به تکه آتش گرفته بود